

Милијана Балетић

Уторак, 29. април 2025.

АПРИЛ У ТРИ ЧИНА

Било је много тога у априлу, али оно што је за мене, не само дубоко увезано, него чини и јасну вододелницу мог и оног супротног виђења, јесте: посета нашег патријарха руском председнику у Москви, упокојење папе Франциска и – у дане сећања на српске јасеновачке мученике – трчање раздраганих српских студената кроз Хрватску до бриселске централе...

Знам да ћу се поновити реченицом да опет живимо месец крцат и садашњим и оним давнашњим догађајима који нам заједно исписују и допуњавају историју!

Од свега што бих могла побројати, мени су април испунила само три догађаја – сусрет нашег патријарха у Москви са руским патријархом Кирилом и председником Русије Владимиром Путином, упокојење папе Франциска и трчање раздрагане српске омладине кроз Хрватску до Брисела – и то у дане сећања на српске јасеновачке мученике!

Било је још догађаја, али ова три, не само што су за мене дубоко увезана, него чине и јасну вододелницу између мог виђења и оног чврсто укорененог супротног става – не наших проверених историјских непријатеља, него и оних међу нама, који су – свесно, или не – на тој страни!

Мржња и острвљеност на Његову светост патријарха српског господина Порфирија, због сусрета са руским председником и патријархом, 22. априла у Москви, достигла је толики ниво, ма ни да је у оно најжешће брозоморно доба од '41. па надаље – мане јој не би било!

Његову захвалност, захтеве и молбу коју је Москви испоручио, назвали су – „велеиздајничким и без преседана у историји СПЦ“?! А, замислите – мени ретроградној – одавно нешто није изазвало такав спокој, сигурност, задовољство, понос на своју СПЦ и олакшање, као тај сусрет – и порука којом је обележен!

А тек то што се пожалио Путину, назвавши ову наказну „демократију“ по Србији обојеном револуцијом, грђе од тога није могао њене протагонисте ујести за срце! Што се мене – незнамене око те тематике тиче – мени је то школски пример обојене револуције, о чему сам још у децембру писала у колумни: „'Пакетићи' за под светску и нашу јелку“!

А, оно, још и црње од обојене револуције: „Наш став у вези с Косовом, Републиком Српском и Црном Гором, сматрам и осећам да зависи и од става руске државе на глобалном нивоу. Моја жеља и жеља већине у нашој Цркви, јесте да у будућности, ако дође до новог геополитичког прегруписавања, будемо блиски том руском окружењу“, нашта је митрополит бачки господин Иринеј додао: „У руском свету“, а Његова светост српски патријарх поновио и потврдио!

Цитирао је и речи свога претходника, блаженопочившег патријарха Иринеја: „Наш мали чамац, пловећи немирним морем, увек треба да буде везан за велики руски брод“!

А, кад је рекао: „Имамо веома добар однос са председником, и он Вам шаље поздраве и рекао ми је да ће 9. маја бити овде, без обзира на околности у Европи и другде“ – напослетку ми је ставило тачку и на ту дилему! Ето до чега смо ми данас дошли, да стрепимо – хоће ли нам председник државе бити – тамо где и треба на Дан победе над фашизмом?!

Још кад је Путин на све то ударио печат реченицом да „нас повезују снажни, дубоки, духовни заједнички корени“ – и ту је наш патријарх „крив“ – зато што је то чуо!

Е, нека је вала и нас овакве – напoкoн сa једног места погодило толико тога и учинило срећнима – без обзира што је било за инфаркт антисрпској страни! Није, баш да се можемо похвалити да нам се овако нешто често дешава!

И Путин и руски патријарх Кирил, у најбољем светлу поменули су и папу Франциска, са којим се руски председник више пута срео, а Његова светост господин Кирил 2016. на Куби, што је историјски сусрет – први те две цркве после раскола 1054. године! На велике притиске и оптужбе које је због тога трпео, папа је имао само један одговор – „Не завађајте ме с Кирилом“ – испричао је руски патријарх и додао: „Сада га је Господ позвао у други свет, али успомене на њега остају најлепше, и у погледу односа према Русији, и према руској цркви“!

Папа Франциско, за пуних 12 година свог понтификата никад није посетио Хрватску!

Насловну страну „Хрватског тједника“, који је освануо 24. априла, два дана пре сахране, „красила“ је фотографија папе у ходу с леђа, с великим насловом: „Збогом Папи“! А испод су у поднаслову – прецизно скенирали данашњу Хрватску: „Није вриједан ни једне хрватске сузе јер је више волио злочиначку Српску православну цркву него хрватске католике и Степинца!“

Отворено га Хрвати нису волели! Зауставио им је проглашење Алојзија Степинца за свеца, злочинца који је благосиљао све хрватске кољаче Срба по јасеновцима, јадовницама и јамама! Зато је папа Јован Павле II здушно радио на томе, прогласио га блаженим и клечао испред њега, у катедрали у сред Загреба, где им је сахрањен. То његово клечање и Степинчево уздизање, није једино зло којим се против Срба уписао у историју! Све што је по том питању могао, а могао је пуно, урадио је у ратовима '90-их, када се у крви распадала Југославија!

Али зато Хрвати – колико год нису волели папу Франциска – толико обожавају наше студентске „тркаче“ кроз „лијепу њихову“?!

И мене су ти „тркачи“ обрадовали што су, и то у дане сећања на српске јасеновачке мученике, протрчали хрватским историјским стазама преко Осијека, Вировитице и Вараждина! Трче у Брисел да им се пожале на Србију?! Ако ико – Брисел нам је пријатељ! Сад, кад бисмо сва његова пријатељства према Србији и Србима набрајали, потрајало би! Али, сама та доброта да су нам поставили услов свих услова да најсветији део наше, не државе – него идентитета – Косово и Метохију поклонимо шиптарском окупатору, говори да је Брисел наше уточиште!

Браво младости! Браво будућности наша с вама таквима! Браво што сте пуни среће утрчали у Осијек не питајући за Главаша, „селотејп“ и друге облике разигране им маште у ликвидирању Срба '90-тих?!

Браво за вашу радост кроз претрчану Западну Славонију где је Фрањо Туђман направио први масовнији погром и прогон Срба у војној операцији „Бљесак“ од 1. до 3. маја 1995. године! Толико су то Хрвати темељно урадили да су тада протерали преко 18.000 Срба, убили 283 и око 1.450 ухапсили и одвели у логоре! Куриозитет „Бљеска“ су и поједина места по улицама кроз насеља где су тенковима газили масу пред собом која је са завежљајима бежала, па пошт нису могли опрати крв која се утиснула у асфалту, то су решили, а како друго него – новим слојем асфалта!!!

Тада је од Срба очишћен читави тај простор, ваљда зато ви тако данас несметано срећни туда трчите(?) и Хрвати вас још срећнији дочекују?!

Како се не сетисте да у ту вашу маршруту уврстите Јасеновац, а већ трчите у данима сећања, тог у историји незабележеног мучилишта над српским родом?! Тамо бисте имали најмасовнији дочек од најмање 500.000 српских душа!!!

Познати јеврејски историчар проф. др Гидеон Грајф, проучавајући Јасеновац, написао је својеврсну мултидисциплинарску студију на 797 страна, под насловом „Јасеновац – Аушвиц Балкана – усташка империја окружности“, у којој је – згрожен и зачуђен монструозношћу – установио и описао 57 начина болесног, сладострасног убијања Срба, које су измислили и примењивали хрватски монструми!

И, отворено да вам кажем – немам разумевања! Не занима ме у чије име сте „трчали“! У моје – нисте! Не пада ми напамет да то разумем! Ако сте довољно одрасли да трчите, онда сте одрасли и да сноситe терет свога трчања! И ја сам мало старија од вас била када сам и те просторе све претабанала у ратовима '90-тих, извештавајући о поновном погрому и геноциду над својим српским родом! Ту нема опраштања! Тражите нека вас разумеју и опросте српски мученици који су туда – куда сте раздрагани прошли и дочекани – испуштали душу у најтежим мукама под хрватским целатима!

Па, ако икада дође време да схватите, осетите грижу савести и дубоко кајање због овога – једино тада се то може разумети – а, праштати (!!) – ко сам ја да у име жртве икоме опраштам!

Ма, не интересује ме ни слугерањски менталитет, ни мозак блокиран незнањем, ма којим „покривалицама“ то слугерањство било прекривено и ма како се оно звало – „младост, наша будућност, нове генерације, неоптерећеност прошлости, нису тада ни били рођени...“?! Такви – који не поштују свој народ и његову жртву – нису његова будућност, него – његова срамота!

А, како смо дошли до те срамоте, није да, и ми као народ нисмо криви! Нама још од револуције жутих, па до дан-данас, уџбенике из којих образујемо нараштај – штампају Хрвати и Немци?!

Које смо тек филмове све финансирали и снимили у Србији – лише „Даре из Јасеновца“?!

А, тек шта све немамо у просветном кадру који нам подмладак „образује“?!

Како нам то само убацише, и када, Динка Грухоњића да нам он на факултету „штанца“ своје истомишљенике?! Како се то нико у држави није запитао шта га је то, и ко, устоличио на то место и како је дошао до статуса универзитетског професора (!!) – он (!!) – који иза себе нема, ама баш никакве научне референце нити ишта што би га за ту професију препоручило!

Упита ли се држава икад откуд он професор – или мислите да је довољно што нам о њему преко екрана кукате – очекујући ваљда да то ми као народ решимо, а власт ће седети скрштених руку, као што деценијама и седи?!

Колико нам је само генерација „произвео“ Динко и остали „грухоњићи“ које сте по универзитетима запатили у Србији! Нису „грухоњићи“ – држава је крива! Или није способна – или неће да то реши – нема треће!

А, тек медији?!

Нама је директор државне телевизије Србије, Драган Бујошевић који је, то што је могао допринео окупацији под квислингом Ћинђићем, који нас је разорио, уништио економски, из институција система протерао „ретроградни“ кадар, напунио их својим жутима, а Србе све гурнуо у безличне грађане – као под Брозом што смо били поносни Југословени?! Ја не знам да ли ико од целе уређивачке клике РТС-а, још од жуте Бојане Лекић, па онда и по ширини и по дубини, тамо има, а да није прошао стазама актуелног директора?!

Па, када данас погледате све оне троваче и помагаче српским непријатељима, од пре '90-тих и надаље, који су то здушно радили и по ударним штампаним медијима – сад су незаобилазни уредници, коментатори, аналитичари,... по свим телевизијама у Србији?! Они ако морају нешто у позитивном смислу и да кажу за српски народ – тешко то превале преко уста и обавезно умотају у неку пошалицу и спрдњу, јер – шта ако им замере њихови са дна каце?!

Нема бољег практичног примера новом нараштају, којим путем требају да иду како би им држава стала иза леђа, успех био загарантован и њихово дебело црево било задовољно!

Све смо урадили како бисмо добили ово што имамо?!

Дивно смо подмлатку „штиво“ за обликовање личности дали, а сад се чудимо откуд су такви?!

Да су им подастрти и као аксиом постављени здрави вредносни судови поштовања правих националних узора који су били понос и увек уз свој народ – њима био они били идеал, а не разни „бујошевићи“!

Да је младост Србије видела да колаборационисте против свога рода и прелетаче држава одбацује – а не унапређује, награђује и штити – тешко да би они тако непромишљено трчали стазама самонепоштовања ка циљу сопственог понижења и понижења народа чији су потомци!!!